

חיגר – הקבצן השביעי

תיקוני זהר דף קג/ב

... (קהלת ח יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ וכו',

תא חזי שמענא דעובדא הוה בחד בר נש מאינון בעלי קבין, דהוה אזיל בארחה, אערע בתרין חמימין מארי דדרא מארי דחכמתא דאורייתא, אמר לון שלמא עלייכו רבנן, שמענא עלייכו דאתון חמימי דרא, לאן אתר אזילתון, אמרו ליה לדוד פלן וערב שבת הוה, אמר לון אנא אזילנא תמן (אזיל) ואתקין לכו אתר פי מותביכו, אי אתון בעיתון, אמרו ליה וקא אנן בסוסון ואנת בלא רגלין, איך יתכן למחוי האי, אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבעיירי דרהיטי סג, ואנא חגר בלא רגלין, אי אתון בעיתו אנא אקדים לתקנא לכו שבתא, תווחו, אדהכי אחזרו רישייחו לגביה וקמו ליה (דף קג ע"ב) דהוה רהיט פשרביטא דככבא, עבד לון קפיצה ואשכחו גרמייהו לפום מערתא כהרף עין (ס"א, אמר לון שמא דמ"ב אתוון, דליג לון חמש מאה פרסי ברגעא חדא, אשכחו כו):

אמר לון רבנן עילו, עאלו אבתריה מערתא גו מערתא, עד דעאלו לחד פרדסא:

והוה תמן הוה בעל קבין מתפשט מתהוה גופא, והוה מתלבש בגופא אחרא דאנפוי הוה נהרין פשמשא, והוה יתיב על פרסייא דמלכותא, ותלת מאה תלמידי תחות פרסייא לרגלוי, והוה קראן (קהלת א ב) תבל הבלים אמר קהלת, והוה קראן האי קרא זמנין בלא חושבנא, אמרו לון אינון חמימין מארי דדרא, מאי האי, וכי לית קרא אחרא בספר קהלת, מיד קם הוה מארי קבין דהוה יתיב על פרסייא, ואחיד בידיהון, ואעיל לון לשבעה היכלין, ובכל

הִיכָלָא וְהִיכָלָא הָוּה פְּתִיב הַבֵּל הַבְּלִים, וּבְהִיכָלָא שְׂבִיעָאָה הָוּה
נְשָׂרָא וְעֵטְרָה בְּפּוּמָהָא, וּדְמוּת יוֹנָה בְּהֵיִא עֵטְרָה, וְהָוּה פְּתִיב
בְּעֵטְרָה כָּל מָאן דְּלֹא יָדַע בְּאַלְיֵן הַבְּלִים וּבְרָזָא דְלַהוֹן, עָלִיָּה
אַתְמַר (בַּמַּדְבָּר א נא) וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת, מִיַּד אֶתְחַזְרוּ אֵינּוֹן
לְאַחֲזֹרָא, אָמַר לֹזֵן תְּהוּא בְּעַל קִבְיֵן אֶתְוֹן חֲפִימִין מְאֵרִי דְדָרָא,
דְּאַזְלִית אֲבַתְרִיכּוּ עַד פְּעֵן לְמַנְדַּע יֵת חֲכַמְתִּיכּוּ, וּבְוֹדָאֵי לֹא
אֶתְוֹן חֲפִימִין, דְּוֹדָאֵי בְּהֵאֵי קָרָא עֲבִידְנָא כָּל בְּנֵינָא דָא, וּבִיָּה תְּוִינָא
טָם עֲלֵמָא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבְזֻמְנָא בְּתֵרִין, וּבְזֻמְנָא בְּתַלְתָּ, וּבְזֻמְנָא
בְּאַרְבַּע, וּבְזֻמְנָא בְּחַמְשָׁא, וּבְזֻמְנָא בְּשִׁית, וּבְזֻמְנָא בְּשִׁבְעַ, וְאַנְן
בְּהֵאֵי אַרְעָא כְּלָהּוּ אֶזְלִינְן בְּעֵלֵי קִבְיֵן, וְהֵאֵי קָרָא יְרִיתְנָא מְאַבָּא,
וְאַבָּא מְאַבּוּי, עַד דְּרָא כְּלָהּוּ, יְהֵב לֹזֵן מְמוֹנָא סְגִיָּא וְשׂוּי לֹזֵן
בְּאַתְרֵיהּוּ פְּתָרְף עֵין:

ובגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ

ת ר ג ם

... (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו',

בא ראה, שמעתי שהיה מעשה באיש אחד מאותם בעלי קבים
שהיה הולך בדרך. פגש בשני חכמים בעלי הדור, בעלי חכמת
התורה. אמר להם: שלום עליכם חכמים שמעתי עליכם שאתם
חכמי הדור, לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וערב
שבת היה. אמר להם: אני הולך לשם, אלך ואתקן לכם מקום
בית מושבכם, אם אתם רוצים. אמרו לו והרי אנו עם סוסים
ואתה בלי רגלים, ואיך יתכן שיהיה זה?

אמר להם: אך על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה,
ואני חגר בלי רגלים, אם תרצו אני אקדים לתקן לכם את השבת.
תמהו.

בינתיים החזירו ראשיהם אליו וראו אותו שהיה רץ כמו שרביט של כוכב, עשה להם קפיצה ומצאו עצמם על פי מערה כהרף עין. אמר להם: חכמים היכנסו. נכנסו אחריו למערה בתוך מערה עד שנכנסו לפרדס אחד והיה שם אותו בעל קבים מתפשט מאותו הגוף, והיה מתלבש בגוף אחר שפניו היו מאירים כשמש. והיה יושב על כיסא של מלכות ושלוש מאות תלמידיו תחת הכיסא לרגליו והיו קוראים " הבל הבלים אמר קהלת" והיו קוראים פסוק זה פעמים רבות, בלי השבון.

אמרו להם אותם חכמים מחכמי הדור : מה זה, וכי אין פסוק אחר בספר קהלת?

מיד קם אותו בעל הקבים שהיה יושב על כיסא ואחז בידיהם והכניס אותם לשבעה היכלות ובכל היכל והיכל היה כתוב הבל הבלים

ובהיכל השביעי היה נשר ועטרה בפיו ודמות יונה באותה עטרה, והיה כתוב באותה עטרה: מי שלא מכיר את ההבלים הללו ובסוד שלהם עליו נאמר "והזר הקרב יומת (במדבר א נא).

ומיד הם חזרו לאחור. אמר להם אותו בעל הקבים: אתם חכמים בעלי הדור? שהלכתי אחריכם כדי לדעת את חכמתכם?

ובוודאי שאינכם חכמים, שוודאי שבפסוק הזה עשיתי את כל הבניין הזה. ובו הייתי טם עולם בטיסה אחת, ופעם אחת בשתיים, ופעם בשלוש, ופעם בארבע, ופעם בחמש, ופעם בשש ופעם בשבע.

ואנו בארץ הזו כולנו הולכים על קבים . והפסוק הזה ירשתי מאבא, ואבי מאביו, על כל הדורות.

נתן להם ממון רב ושם אותם במקומם כהרף עין. ומשום זה
יש הבל אשר נעשה על הארץ.